

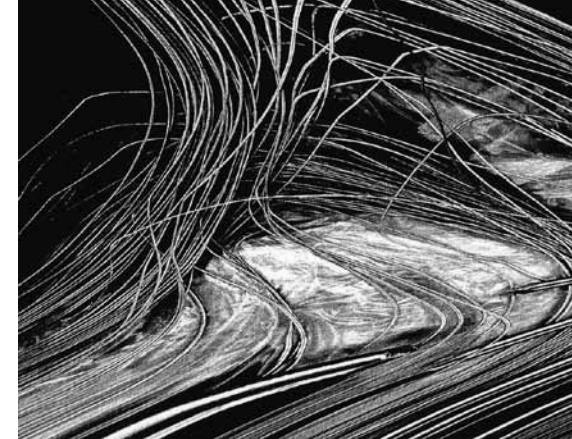
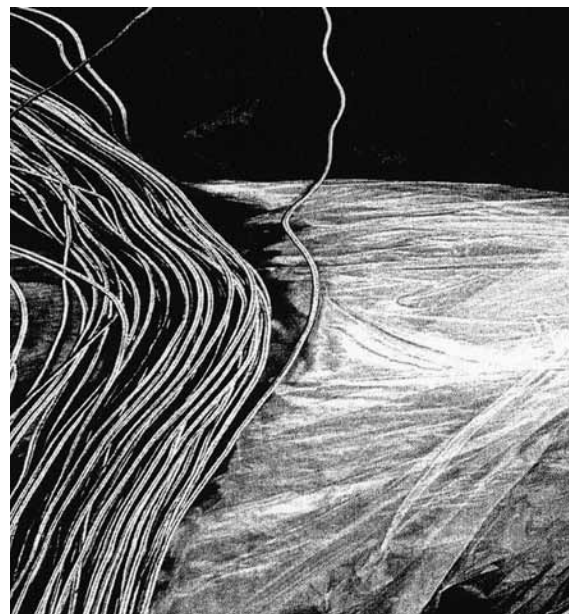
↳ *Turányi Tamás*

V a n e g y ö t v e n e s e d ?

Nyilas Atillának

Azért ez a félszázad úgy tűnik fel most már,
mint földi életünkben átszakítható
célszalag (bár vannak fájó kivételeink, akiknek
nem sikerülhetett), még én is számítok a nagy pillanatra.
Most megnézem, te hogy csinálod, aztán rövid idő múlva
megnézhetem magam. Nem lesz ugyanolyan.

Én, akár egy vonóval hadonászó cigánygyerek,
korhely nótákkal a számban kerestelek
fel, és igyekeztem is ennek megfelelően alakult,
hogymást ne mondjak, praxisom nem hazudtolt meg,
ezzel szemben
rád úgy tekintettem, mint aki titkos társszerzője
a *Szamarájkódex*nek, s nem mond ellent ennek
az sem, hogy egynémely esetben együtt
is elmerészkedtünk (még jócskán sötétlő és sűrűbb hajjal ugyan),
no nem messze, csak amoda, ahová az van
graffitizve, hogy *666 Jehova*.

Lépteid sose kimérve,
csak megfontolva, vicces lehetett sétáinkat nézni,
az én cipőtalpam gyárilag be volt szappanozva,
a várost járván olyan hely alig van,
ahol ne lett volna közös asztal, ültünk
és *dolgozás*, riasztott a következetesség
és a tempó, én még tusfürödtem volna
kedvenc soraimban, de te
a slendrián pincért is úgy utasítottad rendre,
hogymég én értsek belőle.

Osvát Ernő télikabátot is szerzett
állítólag az élehetetlen poétáinak,
engem nemegyszer várt a felállított
kempingágy az előszobádban,
ha bizonyos keddeken messze gurult
előlem a mérték: a Nagy Leponex,
(ahhoz mindenképp, hogy saját lábamon menjek haza),
a Winnetou második kötete (*Old Death*) a párnára készítve,
és reggel a konyhában a gyógyhatású olajbogyó
(most miért, olyan eset is volt, hogy egy másvalakit
a járókában helyeztél el hasonló körülmények
között, hogy ne indulhasson *még egy utolsóért* az éj leple alatt)

Néhány havonta, ha a radványi sötét erdőben,
mint rendszeren, szerelmi ügyeimből kifolyólag
engem Bárczi Benőként halva találsz,
sose mulasztod el megkérdezni, hogy
„Verset hoztál magaddal esetleg?”
„De nem látod, hogy halott vagyok?”
„Jó, az ráér, de hol a szöveg?”